

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/10/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212220964
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2212220964.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Andrea Moravčíková, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. O. Z., nar. X.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, dieťa rodičov - matky: V. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom A., O. XX a otca: T. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom W. Z., R. XXXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 15.4.2013 č.k. 12P/174/2012-57, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd čiastočne vyhovel návrhu matky, ktorá sa domáhala zvýšenia výživného na sumu 300,- Eur mesačne a výživné otca k maloletému W. O. zvýšil zo sumy 1.000,- Sk na sumu 60,- Eur mesačne od 19.11.2012. Tým zmenil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda v časti úpravy výživného č.k. 11C/56/2001-32 zo dňa 16.11.2001. Dlh na výživnom, ktorý vznikol za obdobie od 19.11.2012 do 30.4.2013 v sume 124,- Eur otcovi povolil splácať v mesačne spolu s bežným výživným v splátkach po 10,- Eur pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku. Záverom súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 63 ods. 1, § 65 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Vecne argumentoval tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného pred 11 rokmi došlo k výraznej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktorá si vyžaduje novú súdnu úpravu výživného. Maloletý má v súčasnosti takmer 12 rokov a jeho potreby sú neporovnateľne vyššie, ako v čase predchádzajúcej úpravy. Otec nie je zapojený do riadneho pracovného procesu, nevykazuje dostatočný príjem, ale na druhej strane nepredložil žiadne dôkazy o jeho zdravotných problémoch, ktoré mu nedovoľujú riadne pracovať. Zmena pomerov v prvom rade na strane dieťaťa jednoznačne odôvodňuje zvýšenie výživného zo strany otca, pričom zmene pomerov, ako i odôvodneným potrebám dieťaťa a možnostiam a schopnostiam otca, s prihliadnutím na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť, podľa prvostupňového súdu zodpovedá zvýšenie na sumu 60,- Eur mesačne. Takéto výživné spolu s prídavkami na dieťa a primeraným výživným od matky, ktorá už v súčasnosti nevyvažuje svoju vyživovaciu povinnosť výlučne osobnou starostlivosťou o dieťa ako bolo tomu v čase predchádzajúcej úpravy a musí sa na jeho výžive podieľať aj finančne, umožní uspokojiť základné potreby dieťaťa. Vyživovaciu povinnosť súd zvýšil od podania návrhu, keďže už v tom čase boli dôvody na zvýšenie výživného a preukázaná zmena pomerov. Otcovi tým vznikol dlh za mesiace od novembra 2012 až

do vyhlásenia prvostupňového rozsudku v apríli 2013, ktorý súd vyčíslil sumou 124,- Eur a ktorý s poukazom na § 160 ods. 1 O.s.p. povolil otcovi uhradiť v mesačných splátkach po 10,- Eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka maloletého, ktorým sa podľa obsahu domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a výživné otca k maloletému zvýšil na ňou požadovanú sumu 300,- Eur mesačne. S výškou výživného 60,- Eur vyslovila jednoznačný nesúhlas, pričom dôvodila tým, že výška výživného je hlboko pod úroveň otca dieťaťa, že ona je bez pracovného pomeru zo zdravotných dôvodov a nie z vlastnej viny, že býva u matky s bratom, ktorí jej pomáhajú, že otec sa zabúda stretávať so synom, že súd nebral do úvahy vyjadrenie syna pred kolíznou opatrovníčkou o takmer žiadnej starostlivosti otca o dieťa, že otec tvrdil lži a vedome súd zavádzal a tvrdenie, že nepracuje je nezmysel. Namietala, že súd urobil chybu, keď neskúmal stav pôžičiek, lízingov, daňové priznanie, platby sociálnej a zdravotnej poisťovni, prečo má otec dve adresy, jeho majetkové pomery na katastri, predaj novostavby, pričom súd sa chová tak, ako by nemal záujem o zistenie skutočného stavu vecí. Tvrdenie, že rodinu otca podporujú rodičia jeho manželky, označila za nepodložený nezmysel, keďže sú rozvedení a každý býva inde. Súd mal tiež skúmať možnosti jeho rodičov i rodičov manželky bývalého švagra, brata bývalej manželky jej brata označila za zlého svedka, „bol na pojednávaní z pomsty, kde hovoril samé lži“. Odvolateľka poukázala na to, že otec dieťaťa bol vypočítavý už počas manželstva, nakoľko nadobudnutý spoločný majetok bol odrazu len jeho a teraz robí to isté, zavádza a klame. Zdôraznila, že hoci tvrdí, že je chorý a preto nepracuje, nie je invalid a to ani čiastočný. Žiada preto vyšetrovanie všetkých okolností okolo otca dieťaťa a žiada tiež spravodlivo rozhodnúť o výške výživného. Záverom odvolateľka uviedla, že sudkyňa je priateľkou otca dieťaťa a stala sa chyba, keď pred vynesením rozsudku musela ísť spolu s kolíznou opatrovníčkou mimo pojednávacej miestnosti a otec dieťaťa tam ostal viac ako 8 minút so zapisovateľkou a sudkyňou, kde asi prejednali výšku výživného a až potom zavolali ostatných na vynesenie rozsudku, čomu nerozumieme.

Otec maloletého, ani kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu matky poukázal na to, že spočiatku sa pokúšal syna navštevovať, avšak pri návštevách ho matka odmietala s tým, že syn je chorý a nemôže ho vidieť a po pár takýchto stretnutiach od ďalšieho styku upustil. Časom to vyústilo v tom, že sa s dieťaťom úplne odcudzili. Pokiaľ odvolateľka spomína úver, poukázal na to, že v tom čase jeho manželka nadpriemerne zarábala a banka úver schválila aj napriek tomu, že jeho príjem nebol ani vtedy vyšší ako dnes. Posledných cca 15 mesiacov ale mesačné splátky úveru spláca otec jeho manželky a ich mesačné režijné náklady jej matka. Okrem trojizbového bytu zakúpeného na úver žiadnu inú nehnuteľnosť nemajú. Dom rozostavaný na úver po vážnej dopravnej nehode museli predať a z kúpnej ceny vyplatili úver. Počas manželstva spoločný majetok nemali, keďže pozemok nadobudol on pred uzavretím manželstva a začatá výstavba bola financovaná tiež z jeho úspor pred uzavretím manželstva. Lízing auta bol nútený v roku 2012 ukončiť, keďže ho finančne nezvládal. On s podávaním daňového priznania nemá nič spoločné, keďže nie je podnikateľom. Námietku matky, že sudkyňa je jeho priateľkou nekomentuje, treba sa spýtať sudkyne, avšak predpokladá, že ani ona ho nikdy pred pojednávaním nestretla. Pokiaľ odvolateľka namietala jeho údajné 8-minútové zdržanie sa v pojednávacej miestnosti, uviedol, že si nepamätá, že by sa to udialo a myslí si, že princíp súdneho pojednávania to nedovoľuje a sudkyňa si je toho plne vedomá a preto by taký nerovnomerný prístup ani nedovolila.

Kolíznny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu matky uviedol, že vzhľadom na to, že výživné bolo upravené pred niekoľkými rokmi a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa vzrástli, navrhuje zvýšiť výživné otcovi podľa odôvodnených potrieb dieťaťa.

Námietku zaujatosti vznesenú matkou v odvolaní nadriadený súd vyriešil v samostatnom uznesení č.k. 25 NcC/5/2013 z 2.10.2013 tak, že zákonná sudkyňa vo veci JUDr. I. N. nie je z veci vylúčená.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody

(§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu matky maloletého nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie zvýšenia výživného, za situácie, keď prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, výsledky tohto dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam a zároveň vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd sa už len obmedzuje na odkaz na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke.

Prvostupňový súd správne skonštatoval, že od predchádzajúcej súdnej úpravy výživného za obdobie takmer 12 rokov došlo k podstatným zmenám pomerov najmä na strane maloletého, ktorý od tej doby vyrástol, vyspel, začal navštevovať základnú školu, čím náklady na jeho výživu podstatne vzrástli, pričom už len táto zmena pomerov sama osebe odôvodňuje zvýšenie výživného, hoci zvýšené náklady na výživu nemá. Pomery sa pritom podstatne nezmenili na strane matky maloletého, ktorá v čase predchádzajúcej úpravy poberala iba rodičovský príspevok a v súčasnosti poberá sociálne dávky vo výške 103,11 Eur a prídavky na dieťa. Otec v čase predchádzajúcej úpravy dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 4.153,- Sk, v súčasnosti pri práci na dohodu podľa potvrdenia zamestnávateľa jeho priemerný čistý mesačný príjem je 35,54 Eur. Bolo tiež preukázané, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu narodenému v roku XXXX, jeho manželka pracuje až od februára 2013 (predtým bola nezamestnaná) a jej priemerný mesačný príjem podľa potvrdenia zamestnávateľa dosahuje 120,- Eur brutto. V prvostupňovom konaní boli predložené čestné prehlásenia rodičov manželky otca, ktorí prehlásili, že mesačne prispievajú rodine každý po 200,- Eur na výdavky spojené s nákladmi na bývanie. Pokiaľ ide o majetkové pomery otca, v konaní bolo preukázané iba to, že spolu s manželkou vlastní trojizbový byt, za ktorý uhrádzajú mesačne úver po 200, Eur. Iný majetok väčšej hodnoty nevlastnia. Hoci matka maloletého na preukázanie jej tvrdenia, že otec dosahuje vyšší ako preukazovaný príjem, sa zaviazala zabezpečiť svedka, nestalo sa tak a v závere prvostupňového pojednávania na výzvu súdu všetci účastníci uviedli, že návrhy na doplnenie dokazovania nemajú žiadne.

Hoci v zmysle § 120 ods. 2 O.s.p. v predmetnom konaní s poukazom na § 81 ods. 1 O.s.p. bol súd povinný vykonať i ďalšie účastníkmi nenavrnuté dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu a v zmysle § 132 O.s.p. súd musí starostlivosť prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci, v priebehu konania nevyšli najavo žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali, aby súd vykonal nejaké ďalšie konkrétne dôkazy za účelom bližšieho osvedčenia možností, schopností a majetkových pomerov otca maloletého. V konaní nevyšlo najavo, že by mal otec nadpriemernú životnú úroveň nezodpovedajúcu preukázaným príjmom rodiny. Čestnými prehláseniami rodičov manželky otca bolo pritom preukázané, že im mesačne prispievajú sumou spolu 400,- Eur. Ani odvolací súd nepovažoval za potrebné k tejto skutočnosti rodičov manželky otca osobitne i vypočúvať, keďže s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti občianskeho súdneho konania považoval za nadbytočné, aby to, čo predtým písomne potvrdili v čestnom prehlásení, na ktorých boli ich podpisy úradne overené, zopakovali vo výpovedi pred súdom. Rodičia manželky otca sú pritom v produktívnom veku, obaja zamestnaní a ani tieto okolnosti teda nevyklúčujú, aby rodine otca prispievali uvedenými sumami. Príjem otca je pritom riadne potvrdený zamestnávateľom, ktorý zároveň odvádza platby sociálnej a zdravotnej poisťovni a otec keďže nie je podnikateľ - živnostník, daňové priznanie nepodáva. Z ničoho v konaní nevyplývalo, že by mal mať iný úver alebo pôžičku, než zo ŠFRB, ktorý uhrádza po 200,- Eur mesačne. V konaní nevyšlo najavo ani že by bol vlastníkom iných nehnuteľností ako bytu, v ktorom s rodinou bývajú. Preto ďalšie vykonanie dôkazov v tomto smere by bolo nadbytočné. Prvostupňový súd pritom správne nezohľadnil zdravotné problémy otca maloletého, keď tieto svoje tvrdenia žiadnym dôkazom v konaní nepodložil.

S poukazom na závery prvostupňového súdu i vyššie uvedené, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že primeraným jednak odôvodneným potrebám dieťaťa, ako i preukázaným možnostiam schopnostiam a majetkovým pomerom otca, s prihliadnutím na obmedzené možnosti, schopnosti a majetkové pomery matky dieťaťa, je výživné v súdom prvého stupňa určenej výške 60,- Eur mesačne primerané. Takto určené výživné spolu s primeraným výživným od matky a prídavkami na dieťa umožní uspokojiť základné potreby dieťaťa a dieťaťu tak podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Odvolací súd preto s poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správny, s použitím ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p. v odvolacom konaní s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.